

zoon Folkert, werkzaam voor de illegale Falcificatiecentrale (FC), werd begin 1944 gearresteerd en in het kamp Amersfoort daarna om het leven gebracht. Ook zijn dochter Marijke ontkwam niet aan arrestatie, maar gelukkig heeft zij de oorlog overleefd.

Het mag een wonder heten dat hij ondanks zijn uiterst gevaarvolle taken en het feit dat de Sicherheitsdienst (SD) van de Duitsers een premie van enkele duizenden guldens op zijn hoofd had gezet, nooit werd gearresteerd.

Op onopvallende wijze toonde hij zich de oudere, wijze figuur voor de over het algemeen jongere garde van verzetslieden, die in hem een voortreffelijk raadsman vonden, zoals in de kringen van de Landelijke Knokploegen (LKP) en Binnenlandse Strijdkrachten (BS). In zijn verzetswerk kon hij bovendien putten uit een stroom van vertrouwde relaties in werkgevers- en werknemerskringen en in het kerkelijk en algemeen maatschappelijk milieu.

Ook het Mobilisatie-Oorlogskruis en enkele verzetsonderscheidingen leggen, naast het Oranje-Nassau ridderschap, getuigenis af van een bij kerk, staat en maatschappij zo sterk betrokken mens, die altijd voor iedereen klaar stond en in de weer was.

De laatste jaren van zijn leven moest hij met zijn vrouw verzorgd en verpleegd worden in 'Zuyderheide' te Hilversum. Zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid noopten daartoe.

Dankbaar voor wat het leven hem had geschonken overleed Tjerk Elsinga, 87 jaar oud, op 13 november 1990. Een groot man.